

eeuwen, waarschijnlijk opgericht op de plaats, waar in den Romeinschen tijd een andere poort stond, van welke echter geen spoor meer over is. Onder het volk is de herinnering aan Hannibal nog steeds levendig en men zal U te Spoleto met rechtmatigen trots vertellen, hoe de Spoletijnen kokenden olie uitstortten op hun vijanden, vanaf den „Torre dell'Olio", die echter, jammer voor de overlevering, eerst uit de twaalfde eeuw dagteekent.

Geen wonder, dat Spoleto, beloond voor zijn trouw aan de Republiek, een nieuwen bloeitijd tegemoet ging en er belangrijke en mooie gebouwen ontstonden. Na een korte inzinking gedurende de burgertwisten, klom de stad tot nog hooger aanzien en was in den keizertijd het voornaamste „municipium" van geheel Umbrië.

Als men tegenwoordig van het station komende de stad binnengaat, treft men reeds dadelijk vóór de stadspoort een zeer gewichtig monument aan uit den Romeinschen tijd: de Ponte Sanguinaria. Deze brug bevindt zich ruim drie meter onder den beganen grond, ja zelfs is op één der drie bogen van de brug de tegenwoordige stadspoort gebouwd, zoodat men om deze poort te sparen slechts twee bogen heeft kunnen blootleggen. Deze kan men in gezelschap van een der tolbeambten bezichtigen. Het uitstekend bewaarde, machtige bouwwerk werd voltooid omstreeks het jaar 220 v. Chr. en heeft meer dan veertien eeuwen dienst gedaan. Toen eindelijk bij den aanleg der tegenwoordige stadsmuren in den loop der 13de eeuw de bedding van den Tesino werd verlegd en de brug door een andere moest worden vervangen, geraakte het monument in vergetelheid: Toen het in 1817 weder werd ontdekt, was het eerst niet mogelijk de gelden voor de opgraving bijeen te krijgen. Doch gelukkig kwam een vrome overlevering te hulp: Toen de H. martelaar Gregorius in het amphitheater te Spoleto voor de wilde dieren was geworpen, durfde niemand zijn lijk aanroeren, totdat een vrome vrouw, Abbondanza, het vrijkocht en zorg droeg, dat het begraven werd vlak buiten de poort, aan de brug, die om het vele bloed der martelaren, daar gevloeid, de Ponte Sanguinaria werd genoemd. Deze overlevering deed, wat de archeologische belangstelling niet had vermogen te bereiken en de gelden tot het opgraven der brug kwamen bijeen.

Het amphitheater, waarvan sprake was, bestaat ten deele ook nog en bevindt zich onder de tegenwoordige kazerne. Het kon niet minder dan 30.000 toeschouwers bevatten, wat wel bewijst, dat Spoleto in den keizertijd (het amphitheater werd gebouwd omstreeks 150 n. Chr.) een heel wat belangrijker stad was dan tegenwoordig. Helaas heeft dit bouwwerk zeer geleden, doordat het in de 13de eeuw gebruikt werd als steengroeve voor den bouw van den burcht. Belangwekkend is nog, dat de Gothenkoning Totila in 545 het amphitheater in staat van verdediging bracht (zooals ook het Colosseum te Rome in de vroege Middeleeuwen als vesting